

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exhortatio Ad Reditvm In Catholicam Ecclesiam, Ovicvlis
Christi, Gevsiaca Tempestate Per Hollandiam Et Vicinvm
Belgivm Misere Dispersis**

**Lindt, Willem van der
Coloniae, 1577**

VD16 L 1932

5. Facile a pijs, & amore huius saeculi, aut carnali voluptate non
excaecatis agnosci poße, nouas Euangelicorum Ecclesias eße non Dei, sed
diaboli, eiusque Bardi & craßioris, sacrilegas Synagogas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31553

rum colluuiem, in Christi nomine (vti iactabat) per Africam sub Episcopis fere quadringentis confluentem exclamat D. Augustinus, Optatus & alij, quotquot suæ stationis memores, fidelem gerendo Christi contra suos intestinos hostes, impioſ- que perduelles bello nauabant operam. Idem celeuma & hodie ingeminant pij Catholici Christi Iesu Ecclesiæ Pastores, & qui suo nomini respondere student, concionatores. Ad quam qui colligere non student, lupi sunt & pseudoapostoli, verbum Dei cauponâtes, nec sincere populo Dei panem filiorum frangentes.

Caput V.

Facile a pjs, & amore huius saeculi, aut carnali voluptate non exexcatis agnosciposse, nouas Euangelicorum Ecclesiæ esse non Dei, sed diaboli, eiusque Bardi & crassioris, sacrilegas Synagogas.

Vi has igitur veræ Christi Ecclesiæ notas per symbolum Apostolicum præscriptas, Sanctam, Catholicam, & Apostolicam, bene habet personas, maturoque consilio examinatas, miror quidem, si oculos ad varias & eas tam multas nostræ tempestatis euangelicorum Synagogas attentus conuertat, non euestigio agnoscat illas, licet sub Christi nomine congregatas, non esse tamen Christi, sed Antichristi, & Sathanæ, in angelum lucis sese, in fraudem simplicium, & suæ salutis a quo minus sollicitorum, transfiguratis. Habet quidem is dæmon, nunc temporis Ecclesiam Christi persecutus, speciem aliquam angeli lucis, sed apud homines sua philautia elatos, & cæca superbia inflatos, aut carnis vitæ cupidos, lubricos, ventri & gulæ deditos, Veneri dedicatos, libidinibus suis mancipatos & Epicureos. Verum apud doctos, immo vere pios, vix umbram angeli lucis meretur: qui iu Calvino, in

AD HOLLANDOS EXHORTATIO.

1.2

no, in Mennone, & in Luther in primis loquitur. Si enim sua
veteratoria pro astutia, potuisset Dei permisso, illa sua manci-
pia eo seducere, ut vnam aliquam impietatis doctrinam con-
corditer contra Catholicam Christi Ecclesiam orbi innouas-
set, potuisset sibi aliquam angeli lucis speciem mereri, & incau-
tis eam referre. At nunc tam crassus, tam rusticus & vere bardus
(Nam Saxonum crassiorum gens erant Bardi, unde Lombar-
di, à specie corporum proceriore, atq; Bardtuijk, à Bardorum *Vide Hebreos*
refugio nomen habuere) fuit istorum hæresiarcharum doctor *monendum*
diabolus, ut vel primam verisimilitudinis notam sibi incautus *historicitat*,
ipse sustulerit. Dum enim illi tres hæresiarchæ sibi quisque ve-
rum Dei verbum ita arrogant, ut unus alteri vitissim magna
contentione deroget, statim vir non sæculi amore cæcus, aut
carnis petulcæ lasciuia mollis, aut odio veritatis (quæ viciosis
hominibus amara est) ebrius agnoscit, non posse à Deo verita-
tis fonte hanc nouam esse doctrinam, quæ tot parit inter ipsos
euangelij noui magistros dissensiones. Certum enim est, Deum
non esse discordiarum, dissidiorum, & fidei dissentionum au-
thorem, sed pacis, unitatis, concordiæ que de Christo & eius Sa-
cramentis doctrinæ. Hoc ergo signo, etiam si non euidentissime
isti nouorum dogmatum doctores non proderent se, se
non à Christo, ynico pacis & concordiæ magistro, sed à Satha-
na discordiæ authore esse missos: tamen, si concordes suo in
novo Euangeliō esse queant, inde quales sint, an Christi,
an antichristi discipuli, mox elucebit, si suam ad
originem reuocentur, an suæ doctrinæ
authores habeant Christi A-
postolos, an non.

2. Cor. 14.

D 2 Caput